

българската народност, каквито сж били аваритѣ, гърцитѣ, власитѣ, куманитѣ, печенѣзитѣ, турцитѣ и тракоилирийцитѣ.

Прѣдметъ. Прѣдметъ на историята на българското държавно право сж държавно-правнитѣ норми, споредъ които се управлявала старата българска държава, и социалнитѣ отношения на старитѣ българи, до колкото тѣ иматъ връзка съ тѣхния държавно-правенъ животъ. Старобългарското държавно право се дѣли на двѣ главни части: *устройство* и *управление*. Държавата е политически организуванъ народъ на извѣстна опрѣдѣлена територия. Слѣдователно тя се състои отъ три главни елемента: *територия*, *население* и *държавна власть*, която съединява въ едно политическо цѣло народа, обитаващъ на опрѣдѣлена територия. Въ първата часть на историята на българското държавно право се разглеждатъ и изучаватъ територията, населението и върховната власть, а пкъкъ въ втората — управлението, като продължение на първата, се разглеждатъ разнитѣ органи на изпълнителната власть и тѣхната дѣйностъ въ управлението и функционирането на старата българска държава.

§ 2.

Периоди въ историята на българското държавно право.

Историята на цѣлокупното българско право се дѣли на слѣднитѣ три периода:

Първиятъ — отъ срѣдата на втората половина на VII в. до началото на XI в. (679—1018) — периодътъ на първата българска държава.

Вториятъ — отъ началото на XI в. до края на XIV в.